

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

PROSINEC 2022** ROČNÍK XXIII.** ČÍSLO 12

SILVESTROVSKÁ PŘÍLOHA

Cítát inspirující:

*Při psaní se autor nadře.../ Ach, kdyby žil J.K. Tyl/
napsal by hru o viagře/ z honoráře by pak tyl.*

František Uher – E jako epigramy

Václav FRANC PROGRAMOVÝ OPTIMISTA

**Silvestr k večeru
asi se ožeru
Kdo nepije
není Čech
ráno budu
na plech**

**Rum, becherovka, whisky,
takhle se zlískat!**

JANA BENEŠOVÁ A JEJÍ TŘINÁCTÁ KOMNATA

Na pohled seriózní ředitelka Knihovny Václava Čtvrtka Jana Benešová, dokonce členka zastupitelstva města, má zajímavého koníčka. Ve volných chvílích se zabývá věštěním a čarodějnictvím.

„Nejvíc se těším na 30.dubna,“ přiznává Jana. „To se stávám někým jiným, již pár týdnů před koncem dubna nemám stání a pořád mě to kamsi popohání. Z úkrytu vytahuji svoje létající košťátko a překontroluji všechny funkce, aby, až přijde jeho čas, bylo připraveno na čarodějnický rej.“

Na náš dotaz, jestli s tím nemá v práci problémy Jana odpověděla: „Veřejnost má často zvláštní předsudky, nedokáže nás pochopit, ale myslím si, že v poslední době se situace přece jenom zlepšuje. Ještě před pár stoletími nás upalovali, pronásledovali, ale dnes se setkáváme s větším zájmem o naši činnost. Dokonce vychází řada knih jako například *Čarodějnice* od Camilly Läckbergové či *Čarodějnice*

od Finbara Hawkinse. Vřele můžu doporučit americký film *Čarodějnice* natočený v roce 2020 s Anne Hathawayovou v hlavní roli nejvyšší čarodějnice.“

A co kolegyně říkají na netradiční koníček. „Myslím si, že jsem řadu inspirovala, v příštím roce bychom 30.dubna chtěly vyrazit jako první knihovnická letka čarodějnic, přijďte se podívat na Šibeňák, kde máme seřadiště a vzletovou dráhu.“

Nenechte si ujít jedinečnou příležitost a přijďte se podívat na Janu Benešovou a její kolegyně knihovnice ve zcela jiné roli! Václav

NOBELOVA CENA – ŽÁDOST

Vážené dámy a vážení pánové z výboru pro udělování Nobelovy ceny za literaturu, dovoluji se Vás dotázat, jak jste vyřídili moji žádost ohledně udělení Nobelovy ceny, kterou jsem Vám zaslal před více než šesti měsíci, tedy v září roku 2021, přesně na den sv. Václava 28.9.2021. Při té příležitosti jsem Vám daroval svoje nejvýznamnější díla, abyste mohli lépe posoudit kvalitu mého literárního snažení.

Potěšilo by nás všechny, kteří se podíleli na přípravě mých knih, kdybyste se k jejich kvalitě vyjádřili a nejlépe je okamžitě ocenili Vaší světově proslulou cenou. Musím podotknout, že hlavní dřina při psaní ležela na mých bedrech a ramenou. Veškerou mravenčí práci jsem musel pochopitelně na svém celoživotním díle vykonat sám a za více jak pětapadesát let, podotýkám zcela sám, bez jakýchkoliv dotací či grantů, takže by se nějaký ten peníz spojený s udělením ceny hodil, ačkoliv nelpím na hmotných statcích, nýbrž mi jde pouze o ocenění mé práce, uznání a slávu.

O kom se potom budou učit děti ve škole, když ne o takových lidech jako jsem já, což podotýkám ve své skromnosti? Dozvěděl jsem se totiž, že Nobelova cena se uděluje zásadně žijícím spisovatelům, takže Vás důrazně žádám, abyste si pospíšili, neboť mám už svůj kmetský věk a rád bych se ceny ještě dožil, což je moje poslední přání, které by se, stejně jako odsouzenci, mělo vyplnit.

Věřím, že jsem si svou literární celoživotní práci neudělal ostudu, což nakonec Vy učenci a znalci literatury můžete nejlépe posoudit.

Konečné rozhodnutí ponechám na Královské akademii věd udělující ceny na návrh Nobelových výborů. Ujišťuji Vás, že 10.prosince mám již zarezervovány letenky a doufám, že švédský král Karel VI. Gustav si udělá čas, aby si konečně promluvil se vzdělaným člověkem na úrovni nejen vzděláním, ale i svým rozhledem a celoživotními zkušenostmi.

S kolegiálním pozdravem Jan Hloupý - Génius, Kocourkov, sobota na sv. Josefa 19.3.2022, v předvečer prvního jarního dne.

Těším se na Vaši odpověď a pozvání na slavnostní předání Nobelových cen za rok 2022.

INTERPRETACE LITERÁRNÍHO DÍLA **aneb** **VZTAH JÁRY CIMRMANA A ČESKÝCH BUDĚJOVIC**

Eva Černošová

Moji milí,
dneska tu budu trochu i za paní učitelku ☐ ☐Posvítíme si na výklad literárního díla! Co chtěl říct básník, respektive jeho kolena, u jezera atd. Přejí příjemné čtení všem ☐ ☐Kdo chce, může také přijít s nápadem na řešení druhé části otázky! Co potkalo K. I. Prácheňského v Českých Budějovicích?

K interpretaci literárního díla aneb

Jak to mám se svým šéfem a Jára Cimrman s Českými Budějovicemi?

Interpretace literárního – anebo vůbec uměleckého – díla může dát člověku i pořádně zabrat... Kolik z nás se v životě zapotilo poté, co se nás někdo (nejlépe učitel před tabulí) zeptal: „Co tím chtěl básník říci?“ Vzpomeňme třeba na filmovou klasiku Škola základ života. Na to, jak se při rozboru textu básníková bolavá kolena blížila – s opravdovým vypětím všech sil – k jezeru, zapomenout opravdu nelze.

I v dnešní době se učitelé mohou pobavit a dozvědět se spoustu nových informací o díle, které mají tolikrát a dobře přečtené. Originální interpretaci ukázky z díla Babička jsme zažili minulý týden u maturity i u nás – na gymnáziu pojmenovaném po jeho slavné autorce. Jeden student nemohl Viktorce nejprve přijít na jméno, její vztah s černým myslivcem pak vnímal sice jako nešťastný, ale dopřál jí postavení počestně vdané ženy. Na jiné škole se však dočkali vzrušení o poznání většího. Studentka si vyložila závěr tragédie bratří Mrštíkových v mnohem růžovějších barvách. Ve snaze o změnu dramatického žánru se rozhovořila o šťastném konci v podobě usmíření Maryši a jejího manžela. Členové maturitní komise se jí marně snažili napovědět výkřiky: „Kafe!“ Dívka se prý nenechala vyvést z míry a bez mrknutí oka pravila: „Ne, děkuji, už jsem měla.“

Alois a Vilém Mrštíkovi by se asi divili. I já jsem se divila, když jsem se dozvěděla, že by si čtenář mohl můj text ke Dni matek o mateřství – a jeho nejen radostech, ale i strastech – vykládat tak, že mám já sama osobně ukrutného šéfa! Ne, milí čtenáři, náš pan ředitel je stále tím skvělým gentlemanem, kterým byl od první chvíle, kdy jsem ho

poznala. A nepochybně dávno předtím. To platí stále, já a moje kolegyně máme opravdu štěstí na úžasné a chápající vedení. Ale všechny pracující maminky bohužel ne. A mně to není jedno. Nejen pokud jde o mou konkrétní kamarádku. Autoři se přece můžou, musí zastat potřebných! Stanou se tak alespoň v textu jejich mluvčími a třeba některým z těch nechápajících šéfů a politiků, kteří lidská trápení přehlížejí, trochu pohnou...

Čtenáře (včetně mne samé v této roli) často zajímá, nakolik je spisovatelova realita v díle otištěna. Ale i ti autoři, kteří autobiografické prvky nepopírají, nemusí všim projít „na vlastní kůži“. To se týká zejména autorů detektivek. Nemusí to nutně být sérioví vrazi. Několik z nich znám osobně a jsou to velmi milí lidé, kteří by jistě se zbraní v ruce u hřbitovní zdi na nevinnou oběť nečíhali. Byť dovedou celou scénu vyličit velmi autenticky...

Tedy – jako autorku mne nesprávná interpretace mého sdělení vůbec nenapadla. Jako češtinářka jsem to asi mohla předpokládat. Proto zde dnes trochu v této své roli přece jen setrvám. Nejen proto, že bychom mohli chybným výkladem díla literárním postavám život zpříjemnit, jako by tomu bylo v případě manželů Vávrových, kteří by si nad šálky neztuchlé kávy vše vyříkali a začali žít jako dvě hrdličky...

Ostatně nestává se často, že by se do výkladu svého vlastního díla mohl zapojit sám autor. Vzpomínám si, jak jsem se ještě na základní škole účastnila výstavy obrazů pana ředitele naší školy. Před vystavenými malbami (abstraktními) se zastavila kurátorka a jedna paní učitelka. Notovaly si, když popisovaly, co nám Mistr svým obrazem „jasně“ říká. „Tak jsem to ale vůbec nemyslel!“ zvolal tehdy upřímně pan ředitel, na jeho poměry nečekaně nahlas.

Nu, pokud máme to štěstí, že ještě žijeme a vyjádřit se můžeme, ptejte se! Rádi vám své dílo vyložíme. A pokud ne, má to být třeba tajemství. Becketta chtěli marně dotlačit k tomu, aby jim Godota jednoznačně identifikoval. Ačkoliv čtenář detektivek záhadu vždy rád rozluští...

Otázka z nadpisu byla však dosud zodpovězena jen zčásti. Já mám na svého šéfa kliku. Ale co to má ten Cimrman s Českými Budějovicemi? Nás s manželem to dlouho zajímalo. Byli jsme se tam i podívat. Ne, že bychom tam úplně hned chtěli žít, ale že by to tam zas bylo tak hrozné? Potkalo v Českých Budějovicích snad Járu Cimrmana něco nepříjemného, že svůj poměr k městu skrze postavu Karla Infelda Prácheňského dává v Zásroku tak výrazně najevo?

Před pár lety se manžel osmělil a Mistra naší literární současnosti se přímo zeptal v dopise. Zdeněk Svěrák, který je – jak známo – též předním odborníkem na dílo Cimrmanovo, mu odpověděl: „Když jsme to psali, stačilo nám, že tam Prácheňský asi zažil něco hrozného...”

V tomto případě, vážení přátelé, má tedy naše fantazie zelenou. Co myslíte, že tam Prácheňského potkalo?

Odpověď: Václav Franc

Dovolím si odcitovat z díla Hermíny Samkové z časopisu Pokroky v dějinách, ročníky IV až LVIII, kde v článcích věnovaných Karlu Infeldu Prácheňskému píše mimo jiné, cituji: „O Prácheňského záporném vztahu k městu České Budějovice se všeobecně ví, neboť zde měl milostný poměr s jistou Jarmilou Brouskovou. Bohužel Brousková se k Prácheňskému zachovala velmi nečestně, pomlouvala jej, že je lakomý (nakonec na tom bylo možná i něco pravdy), ale především v lepších salónech mluvila o Prácheňského slušně řečeno, nedostatečné výkonnosti, v jistých milostných praktikách. Vztah skončil rozchodem, Prácheňský tak zavrhl nejen Brouskovou, ale i České Budějovice.

Mimochodem byl ještě dvakrát okraden u nádraží v Budějovicích, takže se nemůžeme divit, že Karel Infeld Prácheňský nechtěl žít v tomto jistě malebném jihočeském městě!“

Odpověď: Eva Černošová

Václav Franc Vašku, to je zásadní informace, děkujeme □ □

Odpověď: Václav Franc

Z neoficiálních zdrojů se mi podařilo zjistit, že Brousková pracovala jako napovědka a úmyslně mluvila potichu, když Prácheňskému vypadl text, čímž jej několikrát před diváky ztrapnila. Nebo napovídala úmyslně špatně. Mezi lidmi na Českbudějovicku se traduje, že v závěrečné scéně v Maryše, Vávra v podání Prácheňského, místo otázky "odkud je káva" říká: Ten punč platím já! Možná právě odtud čerpala ona studentka u maturity, když předpokládala, že u punče dojde Maryša a Vávra nakonec k usmíření a snad i ke sblížení!

Odpověď: Eva Černošová

Vašku, Ty a Tvé neoficiální zdroje ledacos vysvětlují! Já jsem právě tipovala, že Prácheňský v Budějovicích také zaskakoval □ □. A tamější principál Budivoj Čech se rozzuřil ještě víc než Svát'a Karásek.

Odpověď: Václav Franc

Ano, to potvrzuji. Stalo se to při záskoku ve hře Lucerna, kdy Prácheňský trochu nachlazený (léčil se pivem a rumem) pronesl "té pípy se nevzdám!" Čech se rozzuřil a Prácheňský měl pak na půl roku Budějovice zakázané.

Odpověď: Eva Černošová

A jáje... To by asi Musilovou Weberovou neunesl!

Odpověď: Václav Franc

Musilovou možná ještě, ale Weberovou určitě NE! Psala o tom Hermína Samková v časopisu Pokroky v dějinách v článku "Vyměním dva metráky koksu za dva metráky Weberové!" Ročník XXXIV. Strana 86 – 89.

VESELÍ: LITERÁTI NA OLYMPIÁDU

Výprava českých literátů odjela na další knižní olympiádu, která se koná ve Veselí nad Lužnicí. Snímek zachycuje výpravu těsně před odjezdem z pražského Hlavního nádraží. Vedoucí výpravy František Tylšar našemu listu přiznal, že naděje na úspěch jsou velké. „Chceme navázat na loňské úspěchy, kdy jsme na trati podávali výborné výkony a mnohdy jen pár řádků nás dělilo od kolosálních úspěchů.“

Výprava je tvořena ze zástupců literátů z různých krajů., dokonce v ní jsou i autoři ze Střediska východočeských spisovatelů.

OTEVŘENÝ POZDRAV

Ve skladu 23. 11. 2022

Milý proChore,

již dlouho jsem o tobě nic neslyšel, ale vzhledem k tomu, že vytrvale vycházejí proslulé Prochoroviny, odvažuji se dovítit, že stále sedíš u počítače. Taková věc není v dnešní složité době vůbec samozřejmostí, a tak si na oslavu tohoto vzácného okamžiku dovoluji adresovat ti v tento mimořádný den, který nastává maximálně jednou za dva roky, srdečný pozdrav.

Uvážíme-li, že díky své vytrvalosti a houževnatosti tímto dnem slavíme již 16 let výkonnostního sezení u počítače, nemohu jinak než nám vyjádřit hluboký respekt, obdiv a uznání.

Závěrem mého dopisu mi dovol vyjádřit naději, že se nám poštěstí sedět u počítače i po celé nadcházející dva roky, abychom se v roce 2024 mohli opětovně shledat u dalšího z obligátních pozdravů. Na podporu tohoto předpokladu nám přeji velkou porci zdraví, duševních i fyzických sil a dlouhověkosti.

S tradičním pozdravem ze skladu
vedoucí skladu motyk v demisi

Dle zákona 247/1995 Sb., § 16 odst. 6, je zadavatelem sklad motyk a zpracovatelem Technické služby statutárního města Řehče, příspěvková organizace. Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem, státním rozpočtem České republiky a rozpočtem statutárního města Řehče. Nepochází z přežvýkavců. SKLAD motyk má status přírodní památky zapsané na seznamu světového dědictví UNESCO.

Kontext:

https://ikobra.rehec.cz/pdf/kobra/kobra_2008_12.pdf (strana 10)

https://ikobra.rehec.cz/pdf/kobra/kobra_2010_silvestr.pdf (strana 2)

https://ikobra.rehec.cz/pdf/kobra/kobra_2012_silvestr.pdf (strana 2)

https://ikobra.rehec.cz/pdf/kobra/kobra_2014_12.pdf (strana 14)

https://ikobra.rehec.cz/pdf/kobra/kobra_2016_silvestr.pdf (strana 7)

https://ikobra.rehec.cz/pdf/kobra/kobra_2018_silvestr.pdf (strana 8)

https://ikobra.rehec.cz/pdf/kobra/kobra_2020_silvestr.pdf (strana 2)

DANA BERANOVÁ O NOVÉ KNIZE

O tom, že Dana Beranová vydala novou knihu asi víte z našich tiskovin, ale že se jedná o zcela nový žánr, už nikoliv. Dana je známá jako autorka fantasy, ale tentokrát zabrousila do zcela jiného žánru.

„U nás na venkově ráda poslouchám zpěv ptáků, a to nejen po ránu, ale vlastně celý den. Je to takový relax, a tak jsem si sehnala příslušné knížky a encyklopedie a začala se zpěvu ptáků věnovat na vyšší úrovni, nejen jako amatérská posluchačka. No a protože jsem nashromáždila velké množství materiálu, rozhodla jsem se o svoje zkušenosti podělit se čtenáři. Víte, ptačí zpěv vzniká v orgánu zvaném syrinx, svalnaté komoře s několika bubínkovými blánami, který se nachází v dolní části průdušnice.“

Nová kniha se jmenuje Zpěv straky a najdete v ní velké množství ptáků, se kterými se můžete setkat v našich zahradách, luzích, hájích a lesích. Ke knize je připojeno CD, kde Dana zaznamenala všechny důležité hlasy. „Vyjmenuji jen některé z uvedených ptáků jako například koliha velká, čírka obecná, vodouš kropenatý, slavík tmavý, cvrčilka říční, slípka zelenonohá, bukáček malý, kvakoš noční, lžičák pestrý, poštolka obecná, rorýs obecný, žluva hajní, drozd cvrčala, hýl rudý, krutihlav obecný, lejsek malý, červenka obecná, sýkora uhelníček, stehlík obecný, sedmihlásek hajní, chřástal polní, konipas bílý, lelek lesní, morčák velký, chřástal kropenatý, drozd kvíčala, vlha pestrá, lejsek šedý, holub doupňák, chřástal vodní, káně rousná, labuť velká, dytík úhorní, budníček lesní, břehule říční, vodouš rudonohý, pěnice slavíková, pěnkava obecná, rákosník velký, včelojed lesní, čížek lesní, cvrčilka zelená, brkoslav severní, bramborníček černohlavý, pěnice vlašská, polák chocholačka, potáplice severní, strakapoud prostřední, pěnice vlašská, linduška lesní, lejsek černohlavý, havran polní, slavík obecný, ůhýk šedý, břehouš černoocasý, bukač velký, skřivan lesní, racek bouřní, lejsek bělokrký, křepelka polní, rehek zahradní, cvrčilka slavíková, chocholouš obecný, kopřivka obecná, rákosník zpěvný, rákosník obecný, lyska černá, krahujec obecný, bělořit šedý, čáp černý, kalous pustovka, jestřáb lesní, ůhýk obecný, strnad rákosní, sýkora modřinka, rybák obecný, hýl obecný, jiříčka obecná,

luňák červený, pěnkava jikavec, holub hřivnáč, sýkora parukářka, strnad obecný, straka obecná, pěnice černohlavá, racek chechtavý, racek stříbřitý, rákosník proužkovaný, linduška úhorní, králíček ohnivý, žluna šedá, vlaštovka obecná, moták pilich, polák velký, potápka roháč, střízlík obecný, moták lužní, drozd zpěvný, bekasina otavní, tetřev hlušec, bramborníček hnědý, budníček větší, čáp bílý, hrdlička zahradní, sýc rousný, strakapoud jižní, konipas horský, husa polní, kormorán velký, linduška horská, pěnice hnědokřídlá, potápka černokrká, zvonohlík zahradní, špaček obecný, šoupálek dlouhoprstý, sýkora lužní, čírka modrá, kachna divoká, ořešník kropenatý, pstříž lesní, brhlík lesní, sýkořice vousatá, sojka obecná, rehek domácí, linduška luční, vrabec polní, výr velký, pěvuška modrá, strnad luční, volavka popelavá, ččetka zimní, bažant obecný, pěvuška podhorní, sluka lesní, sova pálená, strakapoud malý, kulík říční, jeřábek lesní, dlask tlustozobý, zvonek zelený, drozd brávník, hohol severní, kukačka obecná, moudivláček lužní, kavka obecná, králíček obecný, pěnice pokřovná, potápka malá, jeřáb popelavý, holub domácí, datlík tříprstý, datel černý, konipas luční, konopka obecná, kos černý, kos horský, čejka chocholatá, skřivan polní, písík obecný, krkavec velký, tetřívka obecný, husa velká, vrabec domácí, káně lesní, sýkora babka, strakapoud velký, skorec vodní, moták pochop, strnad zahradní, sýček obecný, vrána obecná, zrzožlávka rudozobá, mlynařík dlouhoocasý, koroptev polní, hrdlička divoká, žluna zelená, kulíšek nejmenší, orel mořský, puštík obecný, strakapoud bělohřbetý, šoupálek krátkoprstý, sýkora koňadra, slavík modráček, puštík bělavý, dudek chocholatý, kalous ušatý, křivka obecná, ledňáček říční, budníček menší, drozd cvrčala, morčák velký, káně rousná a některé další,“ uvedla krátce autorka.

Dále přiznala, že má zvláštní oblibu právě ve stračím zpěvu, i když to nedokázala zcela vysvětlit. Jen doufáme, že to nemá nic společného s příslovím „krade jako straka.“

LIPŠANSKÝ A HAŠEK. CO MAJÍ SPOLEČNÉHO?

Kdo zná Jana Lipšanského, brněnského rodáka v současné době žijícího v Praze, dobře ví o jeho lásce k pivu. Našemu dobře informovanému zdroji se Jendu podařilo zachytit v zajímavé situaci, která leccos objasňuje. Pokud si pozorně prohlédnete snímek, zjistíte, že podoba s Jaroslavem Haškem není čistě náhodná.

Jendova prababička Anna se prý z Haškem znala povrchně, jak přiznal autor, ale kdo ví, jestli to bylo jen povrchně. Hašek se měl pohybovat v Brně často ještě před 1.světovou válkou, kde se snažil v moravské metropoli založit základní organizaci Strany mírného pokroku v mezích zákona. Do Brna se vracel rád, prý mu údajně učaroval Špilberk, jak uvádí ve svých vzpomínkách (viz článek *Pokroky v dějinách*).

Ale je docela možné, že mu v

Brně učarovala i Jendova prababička. V mládí byla krasavice a zajímala se o literaturu, ráda četla a její knihovna čítala hodně svazků současných i klasických autorů. Milovala francouzskou literaturu, především Viktora Huga, ale i naše autory jako např. Vrchlického, Neruda a právě Haška.

Nemáme žádné konkrétní důkazy, ale budeme po nich dále intenzivně pátrat, i když Lipšanský v odpovědích mlží. Kdo ví, jestli se právě Jan Lipšanský neskrývá pod pseudonymem Sigi Bigstain, který vydal v nedávné době knihy *Švejka afghánským veteránem* a *Švejka manželská anabáze*?

Kdo si přečte Lipšanského knihu *Callela na konci sezóny*, zjistí, že právě hlavní hrdina potkává po letech první lásku a právě v místech, kde

prožili před lety milostný román. Proslýchá se, že je to vylíčení vztahu prababičky Anny a Jaroslava Haška přeneseného o století později. A Brno zaměnil za Španělsko. Pravdu zná jen Jan Lipšanský.
Václav

ILONA SE PŘIPRAVUJE NA TOUR DE FRANCE

Jak se našim redaktorům podařilo zjistit valdická spisovatelka a učitelka Ilona Pluhařová se v tichosti připravuje na další ročník Tour de France.

Zastihli jsme ji během tréninku (viz foto), kdy Ilona přiznala, že se cyklistikou odreagovává od stresů ve škole. „Když nasednu na kolo, zapomenu na všechno,“ řekla. „Dokonce i někdy zapomenu, co jsem chtěla psát za knížku. Ale na druhou stranu je literatura větší dřina, protože než vysedíte novou knížku, to vás bolí pr... (zadní část těla poznámka redakce) jako po dlouhém cyklistickém závodě.“

SILVESTROVSKÁ KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Příloha čísla 12/2022. Ročník 23. Číslo 12. Prosinec 2022.

(5.prosinec 2022)

**INFORMACE ZE SILVESTROVSKÉ KOBRY
NEBERTE VÁŽNĚ!**